

L'APUNT

El paper de la junta electoral

Teresa Márquez

Mai fins aquestes eleccions el paper d'àrbitre de la junta electoral s'havia reclamat tant. Posant en dubte que les seves decisions es fonamentin només en una objectivitat irreductible, l'intervencionisme d'aquest organisme comença a tenir un paper propi en els comicis. Com si es tractés d'un partit més, vaja. Si primer molestaven les estelades, ara ho fan els marcadors que l'ANC ha penjat en

alguns ajuntaments per comptar els dies que queden pel 27-S. Els partits que han corregut a demonitzar-los s'han fixat bé en allò que denunciaven? De veritat comptar els dies és un acte de propaganda política? Potser sí en aquesta nova realitat en què es permet, i s'aplaudeix, que els polítics controlin i imposin la informació periodística dels mitjans públics. Preocupant.

Societat

A la comarca sovint també es fan rescats al mar ■ L.S.

Ve de la plana anterior

trat fins ara un a Vilassar de Dalt, mentre que l'any passat se'n va fer un a Sant Andreu de Llavaneres.

El que sí ha augmentat força a tot Catalunya són els rescats de muntanya: 559 en els vuit primers mesos d'enguany comparat amb els 478 dels del mateix període de 2014. En aquest capítol, el Maresme també ha notat un petit repunt. Si fins a acabar l'agost del 2014 els Bombers havien hagut de fer 13 rescats de muntanya, aquest any ja n'han comptabilitzat 16, repartits per 13 municipis de la comarca. Dosrius, Òrrius i Santa Susanna n'han viscut dos cadascun.

L'increment dels rescats de muntanya ha afavorit que, fins el mes passat, a Catalunya s'hagin comptabilitzat en total 828 salvaments al medi natural, quan l'any passat fins a l'agost van ser 649.

Al Maresme, la tendència d'aquest any també apunta a l'alça. Fins ara es porten fets 22 salvaments en total al medi natural, repartits per 17 municipis, mentre que l'any passat van ser 19 (vegeu dades totals del 2014 al gràfic).

"El servei clàssic de bombers -extinció d'incendis, accidents de trànsit...- ja fa anys que més aviat té una tendència a la baixa i, en canvi, els salvaments al medi natural creixen any rere any", reconeix Martínez. Segons ell, la principal explicació és que ara "hi ha molta aflluència de gent, un ús més intens del mitjà natural que fa uns anys". Si a això hi afegim que el tipus d'activitats que es practiquen s'ha diversificat moltíssim, i que no sempre es va prou preparat, la possibilitat de fer una actuació s'amplia. "Abans la gent que anava a la muntanya feia alpinisme, escalada o espeleologia. Ara tens des

dels que fan parapent fins als que fan barranquisme amb grampons o corren de nit amb frontals".

Amb tot, el 50% dels salvaments o rescats que fan els bombers acostumen a correspondre a excursionistes o gent que surt a passejar i es fa lesions de poca entitat (torçades de turmell, fractura de tibia i peroné...).

El rescat tècnic, que exigeix un operatiu més complex, és força residual. "Els dos tipus de serveis que necessiten més mitjans, i on el procediment ja ens determina que hi haurem d'enviar més gent, són les allaus a l'hivern i els rescats en coves i avencs", diu el sergent del GRAE, el qual recorda que l'helicòpter els dóna molta rapidesa d'actuació però és una cèl·lula de treball molt petita, formada per cinc persones (un pilot, un operador de grua, dos rescatadors del GRAE i un sanitari). ■

Francesc Martínez Sergent del Grae

"S'ha de dur roba d'abric"

SENY. "Hi ha una mica la idea que tota la gent que surt a la muntanya és una inconscient, i no és així" **PÈRDUA.** "L'únic consol que et queda és que has fet tot el possible"

A.A.
BARCELONA

Francesc Martínez, sergent del Grae, grup de rescat de muntanya dels Bombers de la Generalitat de Catalunya, ha fet centenars de salvaments. Va començar fa 25 anys i, abans que bomber, rescatador o membre del Grae, ha estat un usuari - i un enamorat- de la muntanya.

Amb la primera trucada ja es detecta si es tracta d'una imprudència?

No, s'han d'analitzar més coses, perquè la majoria de serveis estan justificats. Hi ha una mica la idea que tota la gent que surt a la muntanya és una inconscient i no és així. La gent fa bé de gaudir del medi natural, de sortir a escalar, a córrer... El que passa és que a vegades es fa mal.

Un salvament passa per sobre de qualsevol altra actuació?

La llei dels bombers diu que primer hem d'atendre les persones, després els animals i finalment els béns. Evidentment, el salvament d'una persona és el servei estrella. Una altra cosa és que tinguis dues trucades i algú ha de decidir quina és més urgent.

Quan es considera que s'ha d'aturar una recerca?

Depèn de cada cas. En alguns passem una setmana buscant i en d'altres potser amb dos o tres dies ja veus que els indicis no donen més de si i que no té gaire sentit continuar buscant fins que no hi hagi nova informació. El que passa a vegades és que al cap d'uns dies tornem a obrir el servei per acompanyar un grup d'amics o familiars a buscar la persona perduda.

Quan no es troba el desaparegut deu ser difícil d'explicar a la família...

Sí, l'únic consol que et queda és que has fet tot el possible, que has buscat de dia i de nit, amb unitats canines, als rius i als pous...

El sergent Francesc Martínez ■ O. DURAN

Alguna recomanació molt elemental per si algú ha de passar una nit al ras?

El que s'ha de tenir en compte és que quan surts a la muntanya les coses potser no et surten tal com tenies previst. Per tant, d'entrada hauries de portar roba d'abric o jaqueta per a la pluja, una mica de farmaciola i fins i tot una manta tèrmica, que no pesa gens i en un moment donat et pot salvar la vida. Es tracta de conservar la calma, aïllar-te del terra (posant la motxilla a terra), posar-te tota la roba que tinguis o tapar-te amb la manta i intentar passar la nit. L'endemà al matí serà molt més fàcil sortir d'allà. De tota manera, el més assenyat seria no arribar fins al punt de posar-se en risc.

Hi ha algun cas que l'hagi colpit especialment?

Els casos que et colpeixen directament són aquells en què la persona accidentada és algú que coneixes o quan hi ha alguna criatura pel mig, tot i que estem preparats per a aquest tipus de tasca; entra dins les possibilitats. ■

Dos serveis cobrats, el 2014

La factura que els arribarà, si han de sufragar el seu propi salvament, es calcula en base als preus vigents següents: 39,75 euros per unitat i hora pel que fa als bombers, 51,60 euros per unitat i hora per ús de vehicles, i 3.000,10 euros per unitat i hora d'helicòpter que es faci servir.

Aquesta taxa, aplicable des de l'1 d'octubre de 2009, només es cobra en tres su-

pòsits: si el rescat té lloc en una zona senyalada com a perillosa, si les persones salvades no duen l'equipament adequat per a fer aquella activitat, i si es sol·licita el servei "sense motius objectivament justificats".

En aquests sis anys, la taxa només s'ha cobrat en cinc casos: 2011, rescat d'un esquiador per una allau fora pistes amb accés tancat, a la

muntanya de Tossa (2.393,57 euros); 2011, rescat de tres persones que volien creuar el riu Muga tot i que la passera estava barrada (507,82 euros); 2013, rescat d'un vehicle que travessava el riu Segre (988,42 euros); 2014, recerca de dues persones a Querals sense motius justificats (838,98 euros) i rescat al canal esquerre del riu Ebre, sense motius (366,37 euros).